

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
8153-09

meddelad i Stockholm den 10 november 2010

KLAGANDE

Nolato AB, 556080-4592

Ombud: AA
Ernst & Young AB
Box 4279
203 14 Malmö

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs beslut den 28 oktober 2009 i mål nr 1694-09, se bilaga

SAKEN

Inkomsttaxering 2006 samt skattetillägg

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar Nolato AB ersättning för kostnader enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. med 20 000 kr.

Dok.Id 97728

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Nolato AB yrkar att Skatteverkets anslutningsöverklagande ska skrivas av i den del som avser inkomstbeskattningen. Vidare yrkar bolaget ersättning för kostnader i Regeringsrätten med 81 300 kr. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande. Kammarrätten har grundat sitt beslut på att Skatteverket hade kunnat överklaga frågan om beskattning av valutakursvinsten anslutningsvis även om bolaget bara hade överklagat frågan om skattetillägg. En sådan slutsats kan vara riktig endast om frågorna om inkomstbeskattning och skattetillägg utgör samma sak. Så är dock inte fallet, vilket bl.a. framgår av att det är möjligt att överklaga en skattetilläggsfråga separat utan att högre instans också behöver pröva inkomsttaxeringsfrågan. Av RÅ 1975 ref. 71 framgår vidare att det inte går att anslutningsöverklaga en taxeringsfråga när det första överklagandet avser skattetillägg. Bestämmelsen om anslutningsöverklagande har tillkommit av processekonomiska skäl för att motverka ”onödiga” överklaganden. Med kammarrättens tolkning måste en skattskyldig som bara vill få frågan om skattetillägg prövad i högre instans överklaga även taxeringen eftersom den frågan annars bara kan gå honom emot. En sådan tolkning står i strid med detta syfte.

Skatteverket bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Ingenting i förarbeten eller i praxis tyder på att 6 kap. 14 § taxeringslagen (1990:324), TL, ska tolkas på annat sätt än att bestämmelsen normalt avser hela den överklagade domen oberoende av vilka sakfrågor som överklagats. Stöd för denna tolkning finns bl.a. i RÅ 1966 ref. 5. Utgången i RÅ 1975 ref. 71 torde ha sin grund i att den då gällande bestämmelsen om anslutningsbesvär endast avsåg överklaganden i fråga om inkomst- och förmögenhetstaxering och inte omfattade skattetillägg. Motsvarande begränsning saknas i den nu aktuella lagtexten. Det saknar därför betydelse om något av överklagandena endast avser skattetillägg.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Bolaget har hos kammarrätten yrkat att länsrättens dom ska ändras på så vis att bolaget varken ska beskattas för valutakursvinst eller påföras skattetillägg. Sedan

Mål nr
8153-09

Skatteverket anslutningsvis yrkat att bolaget ska beskattas för en större valutakursvinst och påföras ett större skattetillägg än vad som följer av länsrättens dom har bolaget återkallat sitt överklagande såvitt avser inkomsttaxeringen. Frågan i målet är om denna partiella återkallelse medför att Skatteverkets överklagande förfaller i den del det rör inkomsttaxeringen.

Enligt 6 kap. 14 § TL gäller att om en part har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt, får även motparten ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Om det första överklagandet återkallas eller förfaller av någon annan anledning, förfaller också det senare överklagandet.

Bestämmelsen har tillkommit av processekonomiska skäl och infördes ursprungligen i samband med tillkomsten av 1956 års taxeringsförordning (1956:623). Av förarbetena framgår att bestämmelsen bygger på motsvarande reglering i rättegångsbalken (prop. 1956:150 s. 293 f.). Vilken inverkan en partiell återkallelse ska ha på ett anslutningsöverklagande berördes inte i detta sammanhang och har inte heller behandlats senare. Inte heller rättegångsbalken eller dess förarbeten ger någon ledning i denna fråga.

Av praxis framgår emellertid att det är möjligt att anslutningsvis överklaga en annan fråga än den som omfattas av det första överklagandet (se bl.a. RÅ 1966 ref. 5 och NJA 2000 s. 181). Av detta följer att det även bör vara möjligt att pröva ett anslutningsöverklagande i en fråga som inledningsvis har omfattats av det första överklagandet men där talan senare har återkallats. Det av bolaget åberopade avgörandet RÅ 1975 ref. 71 ger inte stöd för någon annan bedömning. Den då gällande bestämmelsen om anslutningsöverklagande i 108 § taxeringslagen (1956:623) avsåg uttryckligen endast överklaganden av beslut om inkomst- och förmögenhetstaxering. Någon sådan begränsning finns inte i den nuvarande bestämmelsen. Överklagandet ska därför avslås.

Mål nr
8153-09

Målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen. Bolaget är därför berättigat till ersättning för skäligen kostnader i Regeringsrätten. Ersättningen bör bestämmas till 20 000 kr.

Karin Almgren

Nils Dexe

Lennart Hamberg

Annika Brickman

Anita Saldén Enérus

Fredrik Hammarström
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2010-10-20